

Samling af Afgørelser

RETTENS DOM (Femte Afdeling)

12. juli 2019*

»Konkurrence – karteller – markedet for optiske diskdrev – afgørelse, hvorved fastslås en overtrædelse af artikel 101 TEUF og EØS-aftalens artikel 53 – hemmelige aftaler vedrørende udbud for diskdrev til bærbare computere og stationære computere – ret til forsvar – begrundelsespligt – princippet om god forvaltningsskik – bøder – samlet og vedvarende overtrædelse – retningslinjerne for bødeberegning af 2006«

I sag T-772/15,

Quanta Storage, Inc., Taoyuan (Taiwan), ved advokat O. Geiss, barrister B. Hartnett og solicitor W. Sparks,

sagsøger,

mod

Europa-Kommissionen ved C. Giolito og F. van Schaik, som befuldmægtigede, bistået af advokat C. Thomas,

sagsøgt,

angående et søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF med principal påstand om delvis annulation af Kommissionens afgørelse C(2015) 7135 final af 21. oktober 2015 om en procedure efter artikel 101 TEUF og artikel 53 i EØS-aftalen (sag AT.39639 – Optiske diskdrev) og, subsidiært, om nedsættelse af den bøde, som sagsøgeren er blevet pålagt,

har

RETTEN (Femte Afdeling),

sammensat af afdelingsformanden, D. Gratsias, og dommerne I. Labucka og I. Ulloa Rubio (refererende dommer),

justitssekretær: fuldmægtig N. Schall,

på grundlag af den skriftlige forhandling og efter retsmødet den 2. maj 2018,

afsagt følgende

* Processprog: engelsk.

Dom¹

Twistens baggrund

- 1 Ifølge afgørelse C(2015) 7135 final om en procedure i henhold til artikel 101 TEUF og EØS-aftalens artikel 53 (sag AT.39639 – Optiske diskdrev) (herefter »den anfægtede afgørelse«) om hemmelige aftaler vedrørende udbud for diskdrev til bærbare computere og stationære computere, som var iværksat af to computerproducenter, er sagsøgeren, Quanta Storage, Inc., aktiv i sektoren for IT-udstyr til lagring og foretager aktiviteter med forskning og udvikling, design, fremstilling og levering af optiske diskdrev. Selskabet blev oprettet i 1999. Det er et aktieselskab, der er børsnoteret i Taipei, Taiwan (Republikken Kina) (23. betragtning til den anfægtede afgørelse).
- 2 Den pågældende overtrædelse vedrører optiske diskdrev, der anvendes i personlige computere (stationære computere og bærbare computere) (herefter »PC'er«) fremstillet af Dell og Hewlett Packard (herefter »HP«). Optiske diskdrev bruges ligeledes i talrige apparater, som forbrugerne benytter, såsom afspillere til compactdisk (herefter »CD«) eller digital versatile discs (herefter »DVD«), spilkonsoller og andre elektroniske periferenheder (28. betragtning til den anfægtede afgørelse).
- 3 Optiske diskdrev til PC'er varierer i størrelse, ilægningsmekanismer (slot eller skuffe) og de disktyper, som de kan aflæse eller skrive. Optiske diskdrev kan opdeles i to grupper: halvhøjde-drev (herefter »HH«) til stationære computere og smalle drev til bærbare computere. Gruppen af smalle drev omfatter drev af forskellig størrelse. Der findes forskellige former for HH-drev og smalle drev alt efter deres tekniske funktion (29. betragtning til den anfægtede afgørelse).
- 4 Dell og HP er de to største producenter af originale produkter på verdensmarkedet for PC'er. Disse to selskaber anvender klassiske udbudsprocedurer, der afholdes på verdensplan og bl.a. indebærer kvartalsmæssige forhandlinger om priser på verdensplan og om de samlede indkøbsmængder med et lille antal udvalgte leverandører af optiske diskdrev. Generelt har regionale spørgsmål ikke spillet en rolle i udbudsprocedurerne for optiske diskdrev, med undtagelse af de spørgsmål, der er knyttet til den forventede efterspørgsel for regioner, som påvirker den samlede indkøbsmængde (32. betragtning til den anfægtede afgørelse).
- 5 Udbudsprocedurerne omfattede anmodninger om tilbud, elektroniske anmodninger om tilbud, online-forhandlinger, elektroniske auktioner og bilaterale forhandlinger (offline). Ved afslutningen af et udbud tildelte kunderne mængder til de deltagende leverandører af optiske diskdrev (til alle eller i hvert fald de fleste af dem, medmindre der var oprettet en udelukkelsesmekanisme) på grundlag af den pris, de tilbød. F.eks. modtog det vindende bud 35-45% af den samlede tildeling af kontrakten for det pågældende kvartal, det næstbedste bud fik 25-30%, det tredjebedste 20% osv. Disse klassiske udbudsprocedurer blev anvendt af kunders enheder, som havde fået til opgave at varetage udbud med henblik på at gennemføre en effektiv udbudsprocedure til konkurrencedygtige priser. Med henblik herpå anvendte de enhver mulig praksis for at stimulere priskonkurrencen mellem leverandørerne af optiske diskdrev (33. betragtning til den anfægtede afgørelse).
- 6 Hvad angår Dell gennemførte dette selskab hovedsageligt udbud ved online-forhandling. Disse forhandlinger kunne være tidsbegrænsede eller afsluttes efter en fastlagt periode, f.eks. ti minutter efter det sidste bud, når ingen leverandør af optiske diskdrev afgav nye bud. I visse tilfælde kunne online-forhandlingerne vare flere timer, hvis udbuddet var mere livligt, eller hvis online-forhandlingernes varighed blev forlænget for at tilskynde leverandørerne af optiske diskdrev til at afgive bud. Selv om varigheden af online-forhandlinger var tidsbegrænset og afhang af det endelige bud, kunne Dell dog på et bestemt tidspunkt meddele, at online-forhandlingerne var afsluttet. Dell kunne gå fra en procedure ved »alene inddeling« til en procedure »i blinde«. Dell kunne annullere

1 – Der gengives kun de præmisser i nærværende dom, som Retten finder det relevant at offentliggøre.

online-forhandlingerne, hvis udbuddet eller resultatet heraf blev fundet utilfredsstillende, og selskabet kunne i stedet føre bilaterale forhandlinger. Online-forhandlingsprocessen blev overvåget af de indkøbsansvarlige på verdensmarkedet, der havde ansvar for disse transaktioner hos Dell (37. betragtning til den anfægtede afgørelse).

- 7 Hvad angår HP var de mest anvendte udbudsprocedurer anmodningerne om tilbud og de elektroniske anmodninger om tilbud. De to procedurer blev udført online med anvendelse af samme platform. Hvad for det første angår anmodningerne om tilbud var disse kvartalsmæssige. De kombinerede online-forhandlingerne med kvartalsmæssige offline-forhandlinger, som blev spredt over et bestemt tidsrum, normalt to uger. Leverandørerne af optiske diskdrev blev indbudt til en åben udbudsprocedure i et bestemt tidsrum med henblik på at afgive et tilbud på en online-platform eller med e-mail. Efter udløbet af den første omgang af auktioner mødtes HP med hver deltager og indledte forhandlinger på grundlag af tilbuddet fra leverandøren af optiske diskdrev med henblik på at opnå det bedste tilbud fra hver leverandør uden at afsløre identiteten på eller buddet afgivet af andre leverandører af optiske diskdrev. Hvad for det andet angår de elektroniske anmodninger om tilbud blev disse normalt organiseret som et omvendt udbud. Tilbudsgiverne oprettede forbindelse til online-platformen på det fastsatte tidspunkt, og auktionssalget begyndte til den af HP fastlagte pris. De tilbudsgivere, som afgav bud, der blev gradvist nedsat, blev oplyst om deres placering, hver gang et nyt bud blev afgivet. Ved udløbet af den fastsatte frist vandt den leverandør af optiske diskdrev, som havde afgivet det laveste bud, auktionssalget, og de øvrige leverandører blev placeret som nummer to og tre på grundlag af deres bud (41.-44. betragtning til den anfægtede afgørelse).

Den administrative procedure

- 8 Den 14. januar 2009 indgav Phillips en ansøgning om bødefritagelse til Kommissionen i medfør af dennes meddelelse om bødefritagelse eller bødenedsættelse i kartelsager (EUT 2006, C 298, s. 17, herefter »samarbejdsmeddelelsen«). Den 29. januar og den 2. marts 2009 blev denne ansøgning suppleret, således at den ud over Philips skulle omfatte Lite-On og deres joint venture Philips & Lite-On Digital Solutions Corporation (herefter »PLDS«) (54. betragtning til den anfægtede afgørelse).
- 9 Den 29. juni 2009 sendte Kommissionen en anmodning om oplysninger til de virksomheder, der er aktive på området for optiske diskdrev (55. betragtning til den anfægtede afgørelse).
- 10 Den 30. juni 2009 indrømmede Kommissionen Philips, Lite-On IT og PLDS en betinget bødefritagelse (56. betragtning til den anfægtede afgørelse).
- 11 Den 18. juli 2012 sendte Kommissionen en klagepunktsmeddelelse til 13 leverandører af optiske diskdrev, herunder sagsøgeren (herefter »klagepunktsmeddelelsen«). Kommissionen anførte, at disse selskaber havde tilsidesat artikel 101 TEUF og artikel 53 i aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EØS-aftalen), idet de fra den 5. februar 2004 til den 29. juni 2009 havde deltaget i et kartel vedrørende optiske diskdrev, som bestod i at samordne deres adfærd hvad angår udbudsprocedurer organiseret af to computerproducenter, nemlig Dell og HP.
- 12 Den 26. oktober 2012 fremsatte sagsøgeren sine skriftlige bemærkninger som svar på klagepunktsmeddelelsen.
- 13 Den 23. november 2012 besvarede Dell den anmodning om oplysninger, som Kommissionen havde tilsendt det (61. betragtning til den anfægtede afgørelse).
- 14 Den 29. og 30. november 2012 deltog samtlige modtagere af klagepunktsmeddelelsen i en mundtlig høring (60. betragtning til den anfægtede afgørelse).

- 15 Den 14. december 2012 anmodede Kommissionen alle modtagerne af klagepunktsmeddelelsen om at fremlægge de relevante dokumenter, som de havde modtaget fra Dell og HP. Alle parterne besvarede disse anmodninger og fik aktindsigt i de svar, som de andre leverandører af optiske diskdrev havde afgivet (62. betragtning til den anfægtede afgørelse).
- 16 Den 13. marts 2015 meddelte Kommissionen sagsøgeren visse dokumenter, som den havde modtaget fra Dell og HP, og anmodede selskabet om at fremsætte bemærkninger hertil, hvilket det gjorde ved skrivelse af 27. marts 2015.
- 17 Den 9. juni 2015 skrev sagsøgeren til Kommissionens høringskonsulent for at få bekræftet, at Kommissionen havde anmodet Dell og HP om beviser for, at de havde givet deres leverandører oplysninger om disses konkurrenter. I sit svar af 23. juni anførte høringskonsulenten, at Kommissionen ikke havde fremsat en sådan anmodning over for disse virksomheder.
- 18 Den 3. juni 2015 tilsendte Kommissionen sagsøgeren en sagsfremstillingsskrivelse, hvori den forklarede, hvordan den tilsigtede at anvende dokumenterne.
- 19 Den 21. oktober 2015 vedtog Kommissionen den anfægtede afgørelse.

Den anfægtede afgørelse

- 20 I den anfægtede afgørelse fastslog Kommissionen, at karteldeltagerne havde samordnet deres konkurrencemæssige adfærd fra i hvert fald den 23. juni 2004 til den 25. november 2008. Kommissionen præciserede, at denne samordning blev foretaget med et netværk af parallelle, bilaterale kontakter. Kommissionen anførte, at karteldeltagerne tilsigtede at tilpasse deres udbud på markedet og at sørge for, at priserne forblev på et højere niveau, end de ville have været uden disse bilaterale kontakter (67. betragtning til den anfægtede afgørelse).
- 21 I den anfægtede afgørelse præciserede Kommissionen, at karteldeltagernes samordning vedrørte kundekonti for Dell og HP, som er de to største producenter af originalprodukter på verdensmarkedet for PC'er. Ifølge Kommissionen anvendte Dell og HP ud over bilaterale forhandlinger med leverandørerne af optiske diskdrev standardudbudsprocedurer, som fandt sted mindst en gang i kvartalet. Kommissionen bemærkede, at kartelmedlemmerne anvendte deres netværk af bilaterale kontakter til at manipulere disse udbudsprocedurer, hvorved de modarbejdede deres kunders forsøg på at stimulere priskonkurrencen (68. betragtning til den anfægtede afgørelse).
- 22 Ifølge Kommissionen gav den regelmæssige udveksling af oplysninger kartelmedlemmerne mulighed for at få et meget detaljeret kendskab til deres konkurrenters hensigter, inden de deltog i en udbudsprocedure, og de kunne derfor forudse deres konkurrencemæssige strategi (69. betragtning til den anfægtede afgørelse).
- 23 Kommissionen tilføjede, at kartelmedlemmerne jævnligt udvekslede oplysninger om deres priser vedrørende bestemte kunders konti samt oplysninger uden forbindelse til disse priser, såsom den eksisterende produktion og leveringskapaciteten, lagerbeholdningen, situationen, henset til kvalificeringen, tidspunktet for indførelsen af nye produkter eller forbedringer. Kommissionen bemærkede, at leverandørerne af optiske diskdrev overvågede de endelige resultater af de afsluttede udbudsprocedurer, dvs. den opnåede indplacering, pris og mængde (70. betragtning til den anfægtede afgørelse).
- 24 Kommissionen anførte ligeledes, at leverandørerne, selv om de havde til hensigt at holde deres kontakter hemmelige i forhold til kunderne, anvendte de midler, som de fandt tilstrækkeligt egnede til at nå det ønskede resultat, til at kontakte hinanden. Den præciserede desuden, at et forsøg på at indkalde til et opstartsmøde for at planlægge jævnlige multilaterale møder mellem leverandørerne af

optiske diskdrev var mislykkedes i 2003, efter at det blev afsløret over for en kunde. Ifølge Kommissionen var der i stedet bilaterale kontakter, som navnlig foregik som telefonsamtaler og nogle gange elektroniske beskeder, herunder på private e-mailadresser (hotmail) og beskedtjenester eller under møder, der hovedsageligt blev afholdt mellem forvalterne af konti på verdensplan (71. betragtning til den anfægtede afgørelse).

- 25 Kommissionen fastslog, at karteldeltagerne kontaktede hinanden jævnligt, og at disse kontakter, som hovedsageligt var telefoniske, blev hyppigere under udbudsprocedurer, hvorunder der kunne være flere opkald pr. dag mellem visse karteldeltageres kontaktpersoner. Kommissionen præciserede, at kontakterne mellem visse karteldeltageres kontaktpersoner generelt var betydeligt højere end mellem visse andre (72. betragtning til den anfægtede afgørelse).
- 26 Hvad angår beregningen af størrelsen af den bøde, der blev pålagt sagsøgeren, støttede Kommissionen sig på retningslinjerne for beregning af bøder efter artikel 23, stk. 2, litra a), i forordning (EF) nr. 1/2003 (EUT 2006, C 210, s. 2, herefter »retningslinjerne for bødeberegningen«).
- 27 Med henblik på at fastsætte bødens grundbeløb fastslog Kommissionen indledningsvis, at det, henset til de betydelige forskelle i leverandørernes deltagelse og for bedre at kunne gengive kartellet reelle betydning, var passende at anvende et årligt gennemsnit beregnet på grundlag af den reelle værdi af virksomhedernes afsætning i hele kalendermåneder under deres respektive deltagelse i overtrædelsen (527. betragtning til den anfægtede afgørelse).
- 28 Kommissionen forklarede således, at afsætningsens værdi blev beregnet på grundlag af afsætningen af optiske diskdrev til bærbare computere og stationære computere faktureret over for HP og Dell's enheder inden for EØS. Kommissionen præciserede, at den årlige afsætning, der blev taget i betragtning hvad angår sagsøgeren, ligeledes omfattede afsætningen af optiske diskdrev til Optiarc til HP og Dell's bærbare computere og stationære computere (528. og 529. betragtning til den anfægtede afgørelse).
- 29 Kommissionen fastslog endvidere, at eftersom den konkurrencebegrænsende adfærd i forhold til HP var begyndt senere, og for at tage hensyn til kartellet udvikling, skulle værdien af den relevante afsætning beregnes særskilt for HP og for Dell, og at der skulle anvendes to multiplikationsfaktorer alt efter varigheden (530. betragtning til den anfægtede afgørelse).
- 30 Herefter besluttede Kommissionen, at eftersom aftalerne om samordning af priserne af natur var blandt de mest alvorlige overtrædelser af artikel 101 TEUF og EØS-aftalens artikel 53, og da kartellet i hvert fald omfattede EØS, var den sats, der skulle anvendes ved fastlæggelsen af grovheden, i det foreliggende tilfælde 16% for alle modtagerne af den anfægtede afgørelse (544. betragtning til den anfægtede afgørelse).
- 31 Kommissionen anførte desuden, at den, henset til omstændighederne i den foreliggende sag, havde besluttet at tilføje et yderligere beløb med henblik på den afskrækkende virkning på 16% (554. og 555. betragtning til den anfægtede afgørelse).
- 32 Den anfægtede afgørelses dispositive del er, for så vidt som den vedrører sagsøgeren, affattet således:

»Artikel 1

Følgende virksomheder har overtrådt artikel 101 TEUF og EØS-aftalens artikel 53 ved i de angivne tidsrum at have deltaget i en samlet og vedvarende overtrædelse, som består i flere forskellige overtrædelser i sektoren for optiske diskdrev inden for hele EØS, der bestod i aftaler om samordning af priser:

[...]

- h) [sagsøgeren] fra den 14. februar 2008 til den 28. oktober 2008 for sin samordning i forhold til Dell og HP

Artikel 2

For den i artikel 1 omhandlede overtrædelse pålægges følgende bøder:

[...]

- h) [sagsøgeren]: 7 146 000 EUR.«

Retsforhandlinger og parternes påstande

- 33 Ved stævning indleveret til Rettens Justitskontor den 29. december 2015 har sagsøgeren anlagt den foreliggende sag.
- 34 Kommissionen har afgivet svarskrift den 29. april 2016.
- 35 På grundlag af den refererende dommers rapport har Retten (Femte Afdeling) besluttet at indlede den mundtlige forhandling i sagen.
- 36 Parterne har afgivet indlæg og besvaret Rettens mundtlige spørgsmål i retsmødet den 2. maj 2018.
- 37 Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:
- Den anfægtede afgørelse annulleres, for så vidt som den vedrører selskabet.
 - Subsidiært nedsættes den bøde, som selskabet er blevet pålagt.
 - Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.
- 38 Kommissionen har nedlagt følgende påstande:
- Frifindelse.
 - Den bøde, der blev pålagt sagsøgeren, fastsættes til 7 186 000 EUR.
 - Sagsøgeren tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Retlige bemærkninger

- 39 Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat fem anbringender. Det første anbringende vedrører en tilsidesættelse af retten til forsvar, af begrundelsespligten og af retten til god forvaltning, det andet vedrører en åbenbar retlig fejl og en tilsidesættelse af begrundelsespligten som følge af en uoverensstemmelse mellem den anfægtede afgørelses dispositive del og Kommissionens ræsonnement hvad angår varigheden af overtrædelsen i forhold til HP, det tredje vedrører manglende beviser og en utilstrækkelig begrundelse hvad angår sagsøgerens deltagelse i en samlet og vedvarende overtrædelse, det fjerde vedrører Kommissionens manglende kompetence til at anvende artikel 101 TEUF og EØS-aftalens artikel 53, og det femte vedrører faktiske og retlige fejl i bødeberegningen og en tilsidesættelse af begrundelsespligten.

- 40 Først undersøges det fjerde anbringende om Kommissionens manglende kompetence til at anvende artikel 101 TEUF og EØS-aftalens artikel 53, hvorefter de øvrige anbringender undersøges i den rækkefølge, hvori de er fremsat.

[udelades]

Det femte anbringende om åbenbare faktiske og retlige fejl i bødeberegningen og om en tilsidesættelse af begrundelsespligten

[udelades]

Kommissionens påstand om en forhøjelse af bøden

- 270 I svarskriftet har Kommissionen forklaret, at den for at beregne den bøde, som sagsøgeren skulle pålægges, valgte at udelukke al afsætning til Dell og HP af optiske diskdrev integreret i servere. Til grund for denne konstatering havde Kommissionen støttet sig på skøn fremlagt af sagsøgeren, hvorefter Dell havde integreret i hvert fald 10% af sagsøgerens afsætning af optiske diskdrev i servere. Umiddelbart efter vedtagelsen af den anfægtede afgørelse forelagde Dell Kommissionen præcise oplysninger, hvoraf fremgik, at mindre end 1% af de optiske drev havde været genstand for en sådan integration. Således var den bøde, som sagsøgeren blev pålagt, 40 000 EUR lavere end den bøde, som selskabet burde være blevet pålagt, på grundlag af den korrekte værdi af dets omsætning. For at pålægge sagsøgeren en passende sanktion for selskabets overtrædelse og sikre ligebehandling af modtagerne for den anfægtede afgørelse har Kommissionen således anmodet Retten om at benytte sin fulde prøvelsesret og fastsætte den bøde, som sagsøgeren skal pålægges, til 7 186 000 EUR.
- 271 Sagsøgeren har bestridt Kommissionens argumenter.
- 272 Det skal bemærkes, at Retten har kompetence til inden for rammerne af den fulde prøvelsesret, der er tillagt den ved artikel 261 TEUF og artikel 31 i forordning nr. 1/2003, at vurdere, om bødernes størrelse er passende. Inden for rammerne af den fulde prøvelsesret er Unionens retsinstansters kompetence ikke – således som det fremgår af artikel 264 TEUF – begrænset til annullation af den anfægtede afgørelse, men giver mulighed for at ændre den sanktion, der er pålagt ved afgørelsen (jf. dom af 8.10.2008, Schunk og Schunk Kohlenstoff-Technik mod Kommissionen, T-69/04, EU:T:2008:415, præmis 242 og den deri nævnte retspraksis).
- 273 Som Kommissionen har fremhævet, har Unionens retsinstanser som følge heraf beføjelse til, ud over en simpel legalitetskontrol af sanktionen, at anlægge sin egen vurdering i stedet for Kommissionens og derfor ophæve, nedsætte eller forhøje den pålagte bøde eller tvangsbøde (jf. dom af 8.10.2008, Schunk og Schunk Kohlenstoff-Technik mod Kommissionen, T-69/04, EU:T:2008:415, præmis 243 og den deri nævnte retspraksis).
- 274 Selv om udøvelsen af den fulde prøvelsesret oftest bliver begæret fra sagsøgerne i form af en nedsættelse af bøden, er der under disse omstændigheder intet til hinder for, at Kommissionen ligeledes kan forelægge Unionens retsinstanser et spørgsmål om bødens størrelse og nedlægge påstand om dennes forhøjelse (dom af 8.10.2008, Schunk og Schunk Kohlenstoff-Technik mod Kommissionen, T-69/04, EU:T:2008:415, præmis 244).
- 275 Det tilkommer således Retten inden for rammerne af den fulde prøvelsesret at vurdere, om sagsøgeren er pålagt en bøde, der korrekt afspejler den pågældende overtrædelses grovhed, på det tidspunkt, hvor Retten træffer sin afgørelse (jf. dom af 27.9.2012, Shell Petroleum m.fl. mod Kommissionen, T-343/06, EU:T:2012:478, præmis 117 og den deri nævnte retspraksis).

- 276 Som Kommissionen har anført i svarskriftet, kan bødens størrelse ikke fastholdes, når størrelsen beror på hensyntagen til en omstændighed, der er materielt urigtig (jf. dom af 7.6.2011, Arkema France m.fl. mod Kommissionen, T-217/06, EU:T:2011:251, præmis 274 og den deri nævnte retspraksis).
- 277 I det foreliggende tilfælde fremlagde sagsøgeren Kommissionen sit skøn ved bl.a. en e-mail af 28. september 2015. For sit vedkommende har Dell fremlagt sit skøn ved e-mail af 21. oktober 2015, dvs. den dag, Kommissionen vedtog den anfægtede afgørelse.
- 278 Det skal i denne forbindelse bemærkes, at det følger af de almindelige bevisregler, at troværdigheden og dermed bevisværdien af et dokument afhænger af, hvem dokumentet hidrører fra, under hvilke omstændigheder det er blevet til, hvem det er rettet til og dets indhold (dom af 12.12.2014, Eni mod Kommissionen, T-558/08, EU:T:2014:1080, præmis 39 og den deri nævnte retspraksis).
- 279 Det skal indledningsvis fastslås, at de skøn, som såvel sagsøgeren som Dell har fremlagt, blev fremlagt ved simple e-mails som svar på Kommissionens e-mails og indeholdt hverken underskrift eller navn på de personer, der var ansvarlige for disse skøn.
- 280 Det skal herefter bemærkes, at selv om selskabets e-mail til støtte for konklusionen om, at Dell havde integreret mindre end 1% af de optiske diskdrev i servere, præciserede, at denne procentsats var 0,4% af indtægterne, 0,5% af omkostningerne og 0,7% af mængden, gav e-mailen ingen forklaring hvad angår den beregningsmetode, der havde givet selskabet mulighed for at nå til denne procentsats.
- 281 Hvad angår sagsøgerens e-mail angav den alene, at Dell havde integreret i hvert fald 10% af selskabets optiske diskdrev i servere, men denne e-mail gav heller ingen forklaring om den anvendte metode.
- 282 Selv om det skøn, som Dell har fremlagt, kan synes bedre understøttet, er det imidlertid ikke tilstrækkeligt pålideligt til, at det med sikkerhed er godtgjort, at det skøn, som sagsøgeren oprindeligt fremlagde, udgjorde en materielt urigtig omstændighed som omhandlet i dom af 7. juni 2011, Arkema France m.fl. mod Kommissionen (T-217/06, EU:T:2011:251, præmis 274). Tvivlen skal således komme sagsøgeren til gode.
- 283 Følgelig skal Kommissionens påstand om en forhøjelse af bøden forkastes.

[udelades]

På grundlag af disse præmisser udtaler og bestemmer

RET TEN (Femte Afdeling):

- 1) **Europa-Kommissionen frifindes.**
- 2) **Quanta Storage, Inc. frifindes for Kommissionens påstand om forhøjelse af den bøde, som selskabet er blevet pålagt.**
- 3) **Quanta Storage bærer sine egne omkostninger og betaler fire femtedele af Kommissionens omkostninger.**

Gratsias

Labucka

Ulloa Rubio

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 12. juli 2019.

Underskrifter